

for forøgede Understøttelser under ekstraordinære Forhold, d. v. s. under Forhold, der gav sig Udslag i en langvarig og omfattende Arbejdsløshed. Hensigten med denne Lovgivning var tillige at tilvejebringe Midler til Afholdelse af saadanne Understøttelser og til Tilskud til Arbejder. Derigennem blev Arbejdsløshedsfonden stiftet. Forholdet var jo dette, at Arbejdsløsheds-kasserne ikke i Stedet for vedtægtsmæssig Understøttelse kunde give Arbejde til deres Folk, det tillader Arbejdsløshedsforsikringens Midler ikke, men efter den nye Lovs Vedtagelse kunde der, naar saadanne Kriseforhold indtraadte, gives Tilskud til offentlige Arbejders Iværksættelse. Hvor meget saadant Arbejde er værd, hvor meget det modvirker Arbejdsløsheden, er vanskeligt at sige, men noget betyder det dog, og i hvert Fald har det altid den moralske Indflydelse, at Arbejderne ikke gaar ledige, men beskæftiges. Alle Partier har ogsaa under Forhandlingerne her erkendt, at Arbejde er bedre end Understøttelse.

Den Lov, som Dr. Kragh foreslog, blev vedtaget under megen Kamp i 1921, men i 1924 blev den revideret. Revisionen blev foretaget i dette høje Ting, og jeg vil blot have Lov til at betone, at den gennemførtes enstemmigt i dette Ting og enstemmigt i Folketinget uden Udvalgsbehandling. Det høje Tings Medlemmer vil erindre, hvorledes der forud for Lovens Vedtagelse blev arbejdet i Udvalg og Underudvalg, hvorledes der blev givet Socialdemokratiets Medlemmer Adgang til stadig væk at holde sig à jour med, hvad Kasserne kunde gaa med til og hvad ikke. Man maatte faa det Indtryk her i Tinget, at naar Loven var vedtaget, saa var det ogsaa Socialdemokratiets Hensigt at bruge den. Det var jo fra socialdemokratisk Side Partiets højt betroede Medlem, dette høje Tings første Næstformand, det ærede 12te tingvalgte Medlem (Martin Olsen), der førte Forhandlingerne. Paa Grundlag af denne Udvalgsbehandling vedtoges Lovforslaget altsaa, og i Folketinget skete der dette, at den socialdemokratiske Ordfører, Folketingsmand J. P. Nielsen, ikke blot anbefalede Lovforslaget, men ogsaa rettede en Tak til Landstinget for den Skikkelse, Loven havde faaet. Han bebrejdede en af de andre Ordførere, at han forsøgte at drage Politik ind i et saa rent sagligt Spørgsmaal. Han sagde, at det Arbejde, der var udført i det andet Ting, var al Ære værd, og det Arbejde, der var gjort der, var ganske overensstemmende med det Synspunkt, han som Arbejdsløshedskasseformand havde hævdet ved Finanslovens

første Behandling. Han udtalte under Finanslovbehandlingen, at han for sit Vedkommende maatte anse det for umaadelig heldigt at bringe Arbejdsløshedslovgivningen ind i et rent sagligt Spor og faa den bort fra den politiske Debat. Og han erkendte det rigtige i, hvad den daværende Indenrigsminister havde udtalt, at Lovforslaget var et godt Grundlag for en videre Udvikling af vor Arbejdsløshedslovgivning.

Jeg er i Almindelighed ikke særlig Optimist, men jeg troede unægtelig — altsaa sammen med en saa fremtrædende Arbejdsløshedskasseformand som Hr. Folketingsmand J. P. Nielsen —, at nu var Arbejdsløshedsloven kommet fra den politiske Debat ind i et rent sagligt Spor, og jeg mente, at hvis den nuværende Regering endelig havde ønsket Forandringer deri, vilde den have foreslaaet en Ændring af den bestaaende Lov i Stedet for at komme med et Lovforslag, der betyder en fuldstændig Sabotering af den Opgave, Fonden har, ved Tilskud til offentlige Arbejder at sætte saadanne i Gang. Loven er jo, som jeg tidligere har sagt, ikke udelukkende en Understøttelseslov, men det var Forudsætningen baade for Statens Bidrag og for Arbejdsgivernes Bidrag, at de Formaal, Loven har, skulde udnyttes, og at man skulde være fritaget for en Gentagelse af Krigsaarenes Foreteelser, hvor der stadig var Tale om Lejlighedslovgivning; man vilde have Arbejdsløshedslovgivningen ind i en fast Ramme.

Efter min Formening har da ogsaa den højtærede Socialminister paataget sig et ret stort Ansvar ved paa ny at bringe Splid ind paa dette Omraade. Vi har jo hørt hans Motivering derfor. Mig overbeviser ingen af hans Grunde om, at det er rigtigt og forsvarligt, hvad han har foretaget sig. Han siger blandt andet, at Lovforslaget hviler paa en enstemmig Indstilling fra Arbejdsudvalget. Men der var jo netop ikke Enstemmighed i Arbejdsudvalget, thi det ærede 7de Medlem for 6te Kredts (Hauch), som i Udvalget repræsenterede Landboforeningerne, har netop taget Afstand fra at give Tilskud til Arbejders Igangsættelse ved denne Lejlighedslovgivning, og dermed falder jo i Virkeligheden den største Støtte, der skulde ydes Kommunerne, bort. Jeg ved vel, at Socialministeren, som han ogsaa selv har nævnt, gennem Cirkulærer har opfordret Kommunalbestyrelserne til at sætte Arbejder i Gang efter Arbejdsløshedsloven, men samtidig udsendtes der Meddelelse om, at der eventuelt ogsaa paa anden Maade vilde kunne gives Støtte til Arbejders Iværk-